

Prin **cererea** adresată T.Bc. la data de 25 noiembrie 2013, înregistrată sub nr. 5200/110/2013, contestatorul B.A. a chemat în judecată intimata C.J.P. BC., arătând că înțelege să conteste decizia nr. R11298/7.06.2013 emisă de intimată, prin care i s-a respins cererea de înscriere la pensie pentru limită de vârstă datorită nevalorificării grupei a II a de muncă, solicitând anularea deciziei contestate și obligarea intimatei la emiterea unei noi decizii cu luarea în considerare a actelor depuse în dosarul de pensionare. Se menționează că

împotriva acestei decizii a formulat contestația, în termen legal, la C.C.C. dar până la data promovării prezentei acțiuni nu a primit nici un răspuns.

În motivarea contestației (f. 23-24 ds.) s-a arătat, în esență, că în perioadele 15.02.1977-1.06.1978 și 12.10.1979 – 1.01.1990 și-a desfășurat activitatea în aceste condiții și în mod incorect intimata refuză să-i ia în considerare adeverințele care atestă încadrarea în grupa II de muncă, condițiile de muncă încadrându-se în prevederile Ord. 50/1990, anexa 2, poziția 160 și punctul 3 din adresa DGMPS nr. 61420 din 16.10.1999.

Concret se face referire la două adeverințe, respectiv nr. 159/29.03.2011 și nr. 96 din 2.02.2012.

Atașat contestației s-au depus la dosar înscrisuri (f.4 – 17 și 22- 34 ds) respectiv adeverința nr. 159/29.03.2011 emisă de Deținătorul fondului arhivistic SC A. SRL – Depozit de arhivă privat, adeverința nr. 96 din 2.02.2012 emisă de W.M.W. , tabelul nominal anexă la Decizia 204/29.09.1999 emisă de același angajator, corespondență purtată cu angajatorul , contestația împotriva decizie adresată Comisiei centrale, , decizia contestată în prezenta cauză, corespondență purtată de angajator cu Direcția de asigurări de sănătate, motivarea în fapt a contestației.

Legal citată, prin reprezentantul său legal, intimata, în termen procedural a depus la dosar **întâmpinare** (fila 38) prin care a solicitat respingerea contestației arătând că unitatea unde și-a desfășurat activitatea contestatorul nu face parte din categoria întreprinderilor din industria materialelor de construcții, angajatorul având ca obiect de activitate fabricarea de mașini unelte.

Acțiunea este legal scutită de plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar potrivit art.157 din L.263/2010.

La data de 3 aprilie 2014 contestatorul a depus **răspuns la întâmpinare** prin care a solicitat să fie respinsă susținerea intimatei reiterând motivarea de fapt și de drept a contestației.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri, probatorul fiind suplimentat prin actele depuse la filele 51- 67 ds. , respectiv copia carnetului de muncă al contestatorului și copia registrului unic de evidență a salariaților.

Analizând probele administrate în cauză, în raport de dispozițiile legale aplicabile, instanța a reținut ca fondată contestația de față, pentru următoarele considerente:

În fapt: contestatorul a solicitat anularea deciziei de pensie nr. R11298/7.06.2013 emisă de intimată motivat de faptul că nu s-au valorificat perioadele 15.02.1977-1.06.1978 și 12.10.1979 – 1.01.1990 ca fiind lucrate în grupa a II a de muncă, perioade evidențiate în adeverințele nr. 159/29.03.2011 eliberată de SC A. SRL și nr. 96 din 2.02.2012 eliberată de W.M.W. SA BC.

Din actele depuse la dosar rezultă că prin cererea nr. 11298 din 3.04.2013 contestatorul a solicitat înscrierea la pensie pentru limită de vârstă în temeiul Legii nr. 263/2010, anexând documentele care atestă vechimea în muncă împrejurare necontestată de intimată.

Prin decizia nr. R 13104 din 30.10.2012 emisă de intimată (contestată în prezenta cauză) contestatorului i s-a respins cererea privind înscrierea la pensie pentru limită de vârstă motivat de faptul că nu este îndeplinită condiția privind vârsta standard de pensionare de 65 de ani, și că „ activitatea desfășurată în perioadele 15.02.1977-1.06.1978 și 12.10.1979 – 1.01.1990 nu poate fi valorificată la stabilirea stagiului de cotizare în grupa a II conform poziției 160 anexa 2 la ordinul MMOS 50/1990 întrucât această perioadă nu se regăsește în poziția menționată mai sus“.

Împotriva deciziei de pensie emisă de intimată, contestatorul a formulat contestație la C.C.C. înregistrată sub nr. 5634 din 22 iunie 2013 (f. 13 ds.) , contestație nesoluționată până la data promovării prezentei acțiuni.

Soluția instanței :

- cu privire la adeverința nr. 96 din 2.02.2012 eliberată de W.M.W. SA BC. instanța a reținut următoarea situație:

Din adresa nr. 61420 din 16.09.1999 (f. 16 ds.) emisă de D.A.S. către fostul angajator SC W.M.W. SA BC. urmare a solicitării nr. 9124 din 13.09.1999 formulată de angajator , cu privire la încadrarea personalului muncitor din secțiile de prelucrări mecanice, montaje, tratamente termice, sablare, reparații, întreținere utilaje, instalații de ridicat, în baza buletinelor de determinare a noxelor încheiate de Inspectoratul de P.S. Bc. în anii 1990, 1994, 1996, 1998 și adresa I.P.M. (documente pe care, așa cum rezultă din corespondență, angajatorul le-a atașat la solicitarea sa) rezultă că față de această solicitare și documentele atașate , acest angajator poate completa evidența personalului încadrat în grupă superioară de muncă, cu activitatea descrisă mai sus, ca fiind încadrată în pct. 160, anexa 2 din Ordinul 50/1990 și pct. 3 din același ordin, cu respectarea metodologiei prevăzută de art. 6 din ordin și a prevederilor Legii nr. 49/1992 referitoare la plata CAS și la recalcularea acestuia de la 1.05.1992 pentru persoanele nominalizate ca având activitate în mediu nociv, greu sau periculos.

Urmare a răspunsului primit de la D.A.S. fostul angajator SC W.M.W. SA BC. cu respectarea procedurii prevăzută de art. 6 din Ord. 50/1990 a procedat la încheierea între patronat și sindicate a unui „ adendum” la CCM care a fost legal înregistrat la D.G.M. P. S. Bc. sub nr. 4194 din 23.09.1999 (f. 112 ds.), adendum care a stat la baza adoptării Deciziei Consiliului de Ad-ție nr. 204 din 29.09.1999 (f. 8 ds.) prin care sunt nominalizați (în anexe I) persoanele care se încadrează în grupa a II a de muncă, la poziția 445 (f. 6 ds.) regăsindu-se și contestatorul.

Din analiza carnetului de muncă al contestatorului (f. 69-86 ds.) rezultă că la poziția nr. 72 (f. 59 verso) se află mențiune în sensul că „ În perioada 12.10.1979 – 14.10.1993 și 18.04.1994 – 31.12.1999 a lucrat în grupa a II a de muncă cu 100% activitate, poziția 160 din anexa 2 și pct. 3 la Ord.50/90 în total 19 ani, 8 luni și 15 zile” , fiind astfel respectate prevederile art. 158 alin. 1 din Legea nr. 263/2010.

-cu privire la adeverința nr. 159/29.03.2011 (f. 4 ds.) eliberată de SC A. SRL instanța a reținut următoarea situație :

- emitentul acestei adeverințe este un deținător privat de arhive a cărui activitate este avizată de Arhivele naționale, certificându-se împrejurarea că, d-l B.A. a fost angajatul SC H. SA M. C. și că în perioada 15.02.1977-1.06.1978 a fost încadrat în grupa a II a de muncă , în procent de 100% conform nominalizării făcute prin referatul nr. 1425 din 19.03.2001, temei al acestei încadrări fiind poziția 160 din anexa 2 și pct. 3 la Ord.50/90. În adeverință se mai menționează că „ ... prezenta adeverință a fost eliberată pe baza documentelor verificabile, aflate în arhiva societății ...” și că „ ... angajatorul poartă întreaga răspundere pentru valabilitatea și corectitudinea actelor doveditoare utilizate la stabilirea drepturilor de pensie”.

În drept : potrivit pct.160 din Anexa 2 la Ordinul 50/1990 se încadrează în grupa a II - a de muncă (**prima teză**) **personalul de la locurile de muncă sau activitățile cu condiții de muncă nocive, grele sau periculoase, cu temperaturi scăzute sau ridicate, în mediu cu pulberi diverse, umiditate, zgomot, trepidații, gaze toxice, radiații, vapori de lacuri sau vopsele, (a doua teză a pct. 160)** în întreprinderile din industria materialelor de construcții (hale sau poligoane prefabricate din beton și beton celular autoclavizat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului, agrocaltcarului și dolomitei, marmorocului, atelier de tâmplărie-modelărie-chituire, executare de carcase și confecții metalice precum și activitatea manuală de încărcări-descărcări și manipularea materiilor prime, semifabricatelor produselor finite și combustibililor.

Conform art. 6 din Ordinul 50/1990: " Nominalizarea persoanelor care se încadrează în grupele I și II de muncă se face de către conducerea unităților împreună cu sindicatele libere din unități, ținându-se seama de condițiile deosebite de muncă concrete în care își desfășoară

activitatea persoanele respective (*nivelul noxelor existente, condiții nefavorabile de microclimat, suprasolicitare fizică sau nervoasă, risc deosebit de explozie, iradiere sau infectare etc.*).

Textul legal invocat nu face, așadar, nici o distincție între diferitele categorii de salariați, condiția necesară pentru ca activitatea acestora să se încadreze în grupa a II-a de muncă fiind aceea să fi lucrat în locurile de muncă cu condiții nocive, grele sau periculoase în locurile de muncă enumerate în prima teză a punctului 160 la ordin și ca nominalizarea persoanelor să se facă de consiliul de administrație, cerințe îndeplinite în cauza de față, potrivit mențiunilor din carnetul de muncă făcute de angajator și a adeverințelor eliberate de aceștia, care poartă întreaga răspundere pentru valabilitatea și corectitudinea datelor înscrise.

Susținerea intimătei că activitatea desfășurată de contestator nu se încadrează în grupa a II - a de muncă nu poate fi reținută având în vedere conținutul carnetului de muncă și a documentației care a stat la baza acestor înscrieri precum și conținutul celor două adeverințe, care atestă că activitatea desfășurată de contestator se încadrează în această grupă de muncă.

În speța de față, intimata nu a făcut dovada că nu s-ar fi respectat de către angajatori metodologia de încadrare în grupa a II - a de muncă prevăzută de ordinul 50/1990, atitudinea intimătei fiind aceea că se limitează la a contesta conținutul adeverințelor și a mențiunii din carnetul de muncă, fără însă a proba vreun aspect susținut.

Potrivit Ordinului MMOS nr. 50/1990 nominalizarea persoanelor care desfășurau activități care se încadrau în grupa a II a de muncă era o atribuție ce revenea angajatorului. Astfel în baza punctului 6 din Ordinul 50/1990 emis de MMPS, " nominalizarea persoanelor care se încadrează în gr.I și II de muncă se face de conducerea unităților împreună cu sindicatele libere din unități ținându-se seama de condițiile deosebite de muncă concrete în care își desfășoară activitatea persoanele respective (nivelul noxelor existente, condiții nefavorabile de microclimat, suprasolicitarea fizică sau nervoasă, risc deosebit de explozie, iradiere sau infectare etc.)"

Din interpretarea logico-gramaticală a acestui text legal, rezultă că desfășurarea unei activități într-o grupă superioară de muncă se dovedește exclusiv prin mențiunile din carnetul de muncă sau printr-o adeverință emisă de angajator și că aceste mențiuni, respectiv adeverința, fac dovada deplină până la înscrierea lor în fals. Cu alte cuvinte, simpla contestare a mențiunilor cuprinse în acestea nu este suficientă prin ea însăși să răstoarne prezumția de veridicitate a situațiilor de fapt atestate. Astfel, în condițiile în care intimata nu are prerogativa de a cenzura mențiunile din carnetul de muncă sau din adeverințele eliberate de angajator, iar o procedură de anulare a acestei mențiuni sau a adeverințelor în cauză nu a fost inițiată, mențiunile din carnet și adeverințele fac pe deplin dovada asupra perioadelor lucrate în locuri de muncă încadrate în grupa a II a de muncă și a veniturilor realizate.

Mai mult, instanța are în vedere împrejurarea că în ceea ce privește Decizia nr. 204 din 29.09.1999 și anexa 1 la această decizie s-a pronunțat anterior și C.A. Bc. într-o spețe similară (dosar nr. 67/110/2007 și 4537/110/2013) precedente valabile în cauză.

În consecință, considerând că reclamantul îndeplinește cerințele legale cerute de dispozițiile O.50/1990, instanța a admis acțiunea și, anulând decizia nr. R 11298/07.06.2013 a obligat intimata să emită o nouă decizie privind acordarea pensiei conform Legii 263/2010 cu luarea în calcul a adeverințelor nr. 159/29.03.2011 emisă de S.C. „A.” S.R.L. C.S. și nr. 96/2.02.2012 emisă de S.C. „W.M.W. W.M.W.” S.A.

Împotriva sentinței a promovat apel C.J.P. Bc. care a criticat-o, în esență, sub aspectul greșitei obligări la valorificarea adeverinței cuprinzând mențiunea grupei a-II-a de muncă pentru intimat, în condițiile în care punctul 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990, trecut ca temei, privește activitățile din industria materialelor de construcții.

La termenul din 6 aprilie 2015 C.A. Bc. apus în discuție sesizarea I.C.C.J. în baza art. 519 din codul de procedură civilă.

După administrarea unui amplu probatoriu (în încheierea din 6 aprilie consemnându-se mențiunea că fiind vorba de mai multe dosare cu același obiect în care s-a dat un răspuns comun se vor avea în vedere înscrisurile depuse într-un alt dosar cu aceeași problemă de drept) cu privire la incidența punctului 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990, Curtea a apreciat că se impune sesizarea Î.C.C.J., conform art. 519 cod pr.civilă cu următoarele două întrebări:

1. art. 20 alin.1 și 2 din Decretul 92/1976 raportat la art. 20 alin1, art. 22 alin.1, art. 158 alin.2 din Legea 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, și art. 18 lit.e din HG 118/2012, trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că interzice caselor teritoriale de pensii aflate în subordinea C.N.P.P. să nu valorifice la emiterea deciziilor de pensionare acele mențiuni din conținutul carnetului de muncă referitor la încadrarea personalului în fostele grupe I și/sau a II-a de muncă pe care le constată că nu au corespondent (acoperire) în normele legale în materie (Ordinul MPS 50/1990, Ordinul 125/1990, completate cu avizele ulterioare, HG 456/1990, Ordinul 969/1990, etc.) care reglementează încadrarea în fostele grupe de muncă I și a II a sau trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că dau posibilitatea acestora (caselor teritoriale de pensii) să nu valorifice astfel de mențiuni?

2. art. 3 din Ordinul MMPS 50/1990, completat cu avizele ulterioare, raportat la pct.160 din anexa 2, din același act normativ, poate fi interpretat și/sau aplicat în sensul că permite încadrarea în grupa a II a de muncă și a persoanelor care au lucrat în alt sector de activitate decât industria materialelor de construcții, respectiv în industria de mașini-unelte?

Asupra admisibilității sesizării.

Este de principiu că potrivit doctrinei și practicii deja conturate la nivelul completurilor pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă condițiile de admisibilitate ce se cer a fi întrunite sunt următoarele:

1. existența unei cauze în curs de judecată, în ultimă instanță;
2. cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Î.C.C.J., al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
3. o chestiune de drept cu caracter de noutate și asupra căreia Î.C.C.J. să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;
4. ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

Cu privire la primele două condiții, Curtea constată că sunt îndeplinite întrucât cauza se află pe rolul C.A. Bc. ca instanță competentă să judece în apel cauza în ultimă instanță (față de dispozițiile art. 155 al.1 din Legea 263/2010 așa cum a fost modificat prin Legea 76/2012).

Și cu privire la cea de-a patra condiție Curtea apreciază că nu există o cauză de inadmisibilitate a sesizării, de vreme ce de lămurirea acestor două chestiuni de drept depinde soluția în prezenta cauză.

În ce privește caracterul de noutate, Curtea apreciază că această condiție este îndeplinită date fiind următoarele:

- problema valorificării /nevalorificării adeverințelor/carnetelor de muncă cuprinzând încadrarea în grupa a II-a de muncă a foștilor salariați ai S.C. W.M.W. S.A. potrivit punctului 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990 a apărut începând cu anul 2012 când C.C. C. a constatat că temeiul invocat în carnetele de muncă/adeverințele eliberate de S.C. W. M. W. S.A. Bc. (respectiv punctul 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990) este eronat, nefiind aplicabil în cazul acestui angajator (începând cu hotărârea 584/30 noiembrie 2011 privind pe contestatorul A.N., care se va anexa prezentei încheieri);

- chestiunea este cel mai probabil una regională având în vedere că în ceea ce-i privește pe alți angajatori cu același obiect de activitate (ex. S.C. T.M.G. S.A.) aceștia au acordat grupe superioare de muncă în baza altor temeiuri din Ord. 50/1990.

Opinia părților cu privire la sesizare.

Ambele părți litigante au fost de acord cu sesizarea I.C.C.J. opinând în sensul îndeplinirii condițiilor legale prev. de art. 519 din codul de procedură civilă.

Punctul de vedere al instanței cu privire la obiectul sesizării.

Cu privire la **prima întrebare**, punctul de vedere al completului de judecată este acela că art. 20 alin.1 și 2 din Decretul 92/1976 raportat la art. 20 alin.1, art. 22 alin.1, art. 158 alin.2 din Legea 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, și art. 18 lit.e din HG 118/2012, trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că dacă posibilitatea caselor teritoriale de pensii să nu valorifice mențiunile din conținutul carnetului de muncă referitor la încadrarea personalului în fostele grupe I și/sau a II a de muncă pe care le constată că nu au corespondent (acoperire) în normele legale în materie (Ordinul MPS 50/1990, Ordinul 125/1990, completate cu avizele ulterioare, HG 456/1990, Ordinul 969/1990, etc.) care reglementează încadrarea în fostele grupe de muncă I și a II a:

Argumentele sunt următoarele:

C.N.P.P. administrează sistemul public de pensii (art. 131 al.1 din Legea 263/2010) iar potrivit art. 138 al.1 lit. a din legea 263/2010 : „ În aplicarea prevederilor prezentei legi, CNPP îndeplinește, în principal, următoarele atribuții:

a) îndrumă și controlează modul de aplicare a dispozițiilor legale de către casele teritoriale de pensii”

Conform art. 21 și 22 din Legea 263/2010:

„ART. 21

Veniturile bugetului asigurărilor sociale de stat provin din:

a) contribuții de asigurări sociale, dobânzi și penalități de întârziere, precum și din alte venituri, potrivit legii;

b) sume alocate de la bugetul de stat pentru echilibrarea bugetului asigurărilor sociale de stat, care se aprobă prin legile bugetare anuale.

ART. 22

(1) Cheltuielile bugetului asigurărilor sociale de stat acoperă contravaloarea prestațiilor de asigurări sociale din sistemul public de pensii, cheltuielile privind organizarea și funcționarea sistemului public de pensii, finanțarea unor investiții proprii, alte cheltuieli prevăzute de lege.

(2) Din veniturile bugetului asigurărilor sociale de stat se prelevă anual până la 3% pentru constituirea unui fond de rezervă.

(3) Fondul de rezervă cumulat nu poate depăși nivelul cheltuielilor prevăzute pentru anul bugetar respectiv.

(4) Fondul de rezervă se utilizează pentru acoperirea prestațiilor de asigurări sociale în situații temeinic motivate sau a altor cheltuieli ale sistemului public de pensii, aprobate prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(5) Fondul de rezervă nu se poate utiliza în primii 3 ani de la începerea constituirii acestuia.

(6) Fondul de rezervă se constituie în anii în care bugetul asigurărilor sociale de stat este excedentar, nu primește sume pentru echilibrare, potrivit art. 21 lit. b), și numai după acoperirea deficitelor din anii precedenți ale bugetului asigurărilor sociale de stat.”

Conform art. 18 al.1 lit. e din H.G. 118/2012: *Casele teritoriale de pensii au, în principal, următoarele atribuții:*

e) stabilesc cuantumul drepturilor de asigurări sociale și efectuează plata acestora, potrivit legii;

Textul art. 18 al.1 lit. e din H.G. 118/2012, condiționează stabilirea și plata drepturilor de asigurări sociale de existența unui cadru legal.

În acest context este de la sine înțeles că nu orice mențiune din carnetul de muncă poate fi valorificată de casele teritoriale de pensii, ci doar cele care au o bază legală.

Modalitatea concretă prin care casele de pensii „aplică legea” este relevată de verificarea mențiunilor din carnetul de muncă și nevalorificarea celor care nu sunt conforme cu celelalte probe sau legislația însăși.

Dacă în cazul adeverințelor legiuitorul a prevăzut expres valorificarea doar dacă au fost emise conform legii pe baza documentelor verificabile (sufixul „bil” exprimând „posibilitatea”) problema apărută în practică este cea referitoare la înscrisurile din carnetul de muncă.

Se apreciază că deși art. 158 din Legea 263/2010 face vorbire despre adeverințe, considerentele pentru care legiuitorul a prevăzut o limitare a valorificării („numai”) acestora sunt identice și în cazul carnetului de muncă pentru cele ce urmează:

- și carnetul de muncă și adeverințele sunt emise de angajator care poate fi autoritate de stat sau particular;

- mențiunile din carnetul de muncă/adeverințe, trebuie să concorde cu legea

- și adeverințele și cartelele de muncă se întocmesc în baza unor documente originare (state de plată/funcții și contracte de muncă individuale sau colective, decizii/hotărâri interne);

- toate aceste acte originare pot fi verificate (spre confruntare) la cererea caselor județene care administrează fonduri publice;

- s-ar putea ajunge la eludarea dispozițiilor art. 158 al.2 din Legea 263/2010 prin înserarea unor mențiuni neadevărate în cartelele de muncă, doar pentru că datele trecute în acestea nu pot fi cenzurate.

Casele teritoriale de pensii au nu numai dreptul ci și obligația să nu valorifice/ să conteste înscrisuri informale sau care prezintă date care nu se coroborează cu alte înscrisuri sau nu respectă normele legale.

Asumarea celor înscrise în cartelele de muncă de cei care le-au emis **este o condiție necesară** pentru valorificarea de către Casele Teritoriale/instanță **însă nu și suficientă**, nefiind un impediment în verificarea actelor originare care au stat la baza eliberării acestor înscrisuri.

Altfel spus, întrucât carnetul de muncă **este emis în baza unor documente primare, C.J.P. au dreptul/obligația să verifice înscrisurile originare**, câtă vreme acestea

-Casele- sunt obligate ca la emiterea deciziilor de pensionare să respecte legislația în materie de pensii și luând în considerare faptul că plata pensiilor se face din bugetul de asigurări sociale.

Că este așa o demonstrează dispozițiile edictate de legiuitor în art.138 alin.1 lit.a din Legea 263/2010 și art. 7 pct.I lit.d pct. II lit. a,b, c, h, pct.III a și b și respectiv art.18 lit.e din HG 118/2012.

Faptul că, spre exemplu, o persoană declară în fața notarului, sub sancțiunea prevăzută de legea penală, anumite aspecte „ nu leagă” pe terț (în speța dedusă judecătii C.J. P. și instanța) acestea fiind în drept să solicite date suplimentare care să confirme cele declarate.

Ar fi absurd ca o casă județeană să ia în considerare mențiunea dintr-un carnet de muncă potrivit căreia persoana ar fi lucrat în mină, când din celelalte mențiuni/înscrisuri rezultă că în perioada respectivă, aceasta ar fi profesat ca și cadru didactic.

În concluzie, casele județene și instanța pot verifica documentele asumate de angajatori -adeverințe , carnete de muncă-, nefiind necesară înscrierea în fals . Altfel spus, apărarea apelantei în ce privește nevalorificarea adeverinței valorează invocarea unei inopozabilități (casa fiind un terț față de raportul juridic care a existat între angajat și angajator) a celor constatate prin carnetul de muncă.

Cu privire la cea de-a doua întrebare, punctul de vedere al completului de judecată este acela că art. 3 din Ordinul MMPS 50/1990, completat cu avizele ulterioare, raportat la pct.160 din anexa 2, din același act normativ, nu poate fi interpretat și/sau aplicat în sensul că permite încadrarea în grupa a II a de muncă și a persoanelor care au lucrat în alt sector de activitate decât industria materialelor de construcții, respectiv în industria de mașini-unelte, acest punct referindu-se exclusiv la industria materialelor de construcții.

Nimic mai adevărat că piața muncii și efectele crizei economice fac uneori imposibilă angajarea persoanelor peste 50 de ani, însă acești factori nu sunt de natură a crea un „sistem de eludare a dispozițiilor privind pensionarea” prin încadrarea în grupe superioare de muncă, atunci când legea aplicabilă și condițiile efective de muncă nu pot duce la această concluzie.

Pe rolul C.A.Bc.au existat/există numeroase litigii de acest gen.

Astfel, în urma probatoriului efectuat în speșă pendinte și în celelalte dosare aflate pe rolul completului de judecată la termenul din 18 mai 2015, a rezultat că începând cu Hotărârea 548/30 noiembrie 2011-cazul A.N.-, C.C.C. (ulterior și C.J.P. Bc. a preluat această motivare) a concluzionat că dispozițiile punctului 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990 se referă doar la industria materialelor de construcții.

În acest context, foștilor salariați ai S.C. W.M.W. S.A. care au primit adeverințe cu încadrarea în grupa a II-a de muncă conform pct. 160 nu li s-au valorificat adeverințele.

Parte dintre acești salariați au trecut aceleași mențiuni (privind grupa de muncă) și în carnetele de muncă.

Curtea remarcă faptul că inițial, la publicarea în Monitorul Oficial, Ord. 50/1990 a înglobat în anexa 2 (cuprinzând activitățile/locurile de muncă/ categoriile profesionale încadrabile în grupa a II-a de muncă) un număr de 130 de puncte.

Ulterior a apărut Ord. 125/1990 „ pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării pentru perioada lucrată după 1 martie 1990.

Conform adresei 4303/D.J.C.L.M.) 7 noiembrie 2014 a M.M.F.P.S.P.V. (emitentul ordinului 50/1990 în vechea sa titulatura MMPS) :

„ Ordinul nr. 50/1990 în formă inițială, avea caracter limitativ, astfel că, prin modificări ulterioare dispozițiile acestuia au fost extinse la alte activități și locuri de muncă, în scopul eliminării inconsecvențelor și inechităților existente la acel moment.

În conformitate cu dispozițiile art. 6 și 15 (2) din Ordinul nr. 50/1990 nominalizarea persoanelor care se încadrau în grupele I și II de muncă s-a făcut de către conducerea societății împreună cu sindicatele.

Încadrarea activităților și a locurilor de muncă în grupe superioare de muncă, s-a făcut pe baza existenței condițiilor de muncă încadrabile în grupa a II-a de muncă și a uzurii capacității de muncă a acelor persoane ce au lucrat în astfel de condiții. Întrucât din practica administrativă s-a constatat că anumite funcții și meserii nu au fost incluse în anexele Ordinului nr. 50/1990, pentru ca acestuia să nu i se restrângă aplicarea, numai la activitățile și funcțiile prevăzute în forma inițială, s-au modificat Anexele 1 și 2 prin introducerea altor funcții și meserii.

Ordinul nr. 125/1990 nu abrogă Ordinul nr. 50/1990 ci consolidează varianta inițială a acestuia prin completare așa cum rezultă din alin.1 pct. 4 din Ordinul nr. 125/1990:

„metodologia pe baza căreia unitățile efectuează încadrarea în grupele I și II de muncă, este cea prevăzută în Ordinul nr. 50/1990”.

Precizăm că punctul 160 din anexa nr. 2 la Ordinul 50/1990, așa cum rezultă din cuprinsul său, a vizat în exclusivitate personalul din industria materialelor de construcții, care a desfășurat activitate în hale, sau poligoane de prefabricate din beton, și beton celular autoclavizat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului agrocalcarului, și dolomitei produselor ceramice, materialelor de zidărie etc. și nu personalul al cărui obiect de activitate îl constituie fabricarea mașinilor unelte. „ Potrivit adresei 5081/D.J.C.L.M./22 ianuarie 2015, același Minister comunică instanței:

„ În data de 18 decembrie 1990, ca răspuns la solicitarea M.R.I. – D.I.M.C., M. M. și

„ În legătură cu propunerile dvs. privind încadrarea în grupa II de muncă în vederea pensionării, a unor locuri de muncă sau activități din industria materialelor de construcții, vă comunicăm următoarele:

1. Având în vedere condițiile deosebite de muncă în care își desfășoară activitatea personalul din industria materialelor de construcții, suntem de acord ca „ personalul care este în activitate și care a lucrat la locurile de muncă sau activități cu condiții de muncă nocive, grele sau periculoase, cu temperaturi scăzute sau ridicate, în mediu cu pulberi diverse, umiditate, zgomot, trepidații, gaze toxice, radiații, vapori de lacuri sau vopsele, în întreprinderile din industria materialelor de construcții (hale sau poligoane de prefabricate din beton și beton celular autoclavizat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului, agrocalcarului și dolomitei, produselor ceramice, materialelor de zidărie, dalelor mozaicate, marmorocului, ateliere de tâmplărie-modelărie-chituiere, executare de carcase și confecții metalice precum și activitatea manuală de încărcări-descărcări și manipularea materiilor prime, semifabricatelor, produselor finite și combustibililor”, să se încadreze în grupa II de muncă în vederea pensionării, pentru întreaga perioadă efectiv lucrată după 18 martie 1969.

2. Nominalizarea personalului care se încadrează în grupa II de muncă se face de către consiliile de administrație împreună cu sindicatele libere din unități, în baza metodologiei prevăzute în Ordinul nr. 50/1990 a M.M.O.S., M.S.C.N.P.M.”.

În baza acestui aviz, a fost completată Anexa nr. 2 la Ordinul MMOS nr. 50/1990 cu activitățile de la pct. 160, care se referă la:

„Personalul de la locurile de muncă sau activități cu condiții nocive, grele sau periculoase, cu temperaturi scăzute sau ridicate, în mediu cu pulberi diverse, umiditate, zgomot, trepidații, gaze toxice, radiații, vapori de lacuri sau vopsele, în întreprinderile din industria materialelor de construcții (hale sau poligoane de prefabricate din beton și beton celular autoclavizat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului, agrocalcarului și dolomitei, produselor ceramice, materialelor de zidărie, dalelor mozaicate, marmorocului, ateliere de tâmplărie-modelărie-chituiere, executarea de carcase și confecții metalice precum și activitatea manuală de încărcări- descărcări și manipularea materiilor prime, semifabricatelor, produselor finite și combustibililor)”.

Având în vedere cele de mai sus, personalul și activitățile prevăzute la pct. 160 din Anexa nr. 2 la Ordinul menționat se referă, în exclusivitate, la personalul care a lucrat până la data de 01.04.2001 în locuri de muncă din unități care aparțineau industriei materialelor de construcții.

De reținut că, potrivit actelor normative de organizare și funcționare a M.M., în vigoare în anul 1990 respectiv H.G. nr.962/1990, M.M.P.S. ca organ central de specialitate al administrației de stat aplică strategia și programul G.Ro. în domeniul muncii și protecției sociale.

Astfel, M.M.P.S. asigura aplicarea unitară a legislației muncii și protecției sociale, coordona activitățile guvernamentale și sprijinea organizațiilor neguvernamentale orientate

spre creșterea calității vieții populației; elaborarea proiecte de legi și hotărâri privind relațiile de muncă și protecție socială.

M.M.P.S. exercita controlul aplicării unitare a dispozițiilor legale în domeniile sale de activitate, în unitățile din sectorul public, mixt și privat.

M.M.P.S. colaborează cu celelalte ministere și departamente, având dreptul de a solicita acestora documentații, date și informații necesare realizării atribuțiilor sale.

Modificările și completările ulterioare aduse Ordinului nr. 50/1990 au avut la bază solicitările/corespondențele cu parteneri sociali, angajatori, autorități publice centrale de stat în funcție de domeniul de activitate. „

Obiect similar de activitate (cu cel al S.C. W.M.W. S.A. construcția de mașini unelte) au avut și S.C. MES S.A. Suceava (fosta I.M.U.S.) și S.C. T.M.G.Buc. (fostă I.M.U.A.B).

Potrivit adresei C.N.P.P. 1266/14/16 februarie 2014:

„Referitor la W.M.W. Bc. facem precizarea că aceasta a încadrat eronat personalul în grupa a II-a de muncă în baza prevederilor de la poz. 160 din anexa nr. 2 la Ordinul MMOS nr. 50/1990, completat cu avizele ulterioare, prevedere care se referă, în exclusivitate, la personalul care și-a desfășurat activitatea în întreprinderile din industria materialelor de construcții, societatea având alt domeniu de activitate, respectiv fabricarea de mașini unelte.

Referitor la societățile S.C. MES S.A. Sv. – fosta I.M.U.S. și S.C. T.M.G. Buc. – fostă IMUAB (menționate de dvs. în adresa nr. G201/04.02.2015) precizăm că acestea au obiectul de activitate similar cu W.M.W. Bc. însă încadrarea în grupe superioare de muncă nu s-a efectuat în baza poz. 160 din anexa nr. 2 la Ordinul MMOS nr. 50/1990, cu avizele ulterioare.

”

Potrivit adresei M.M.P.S. (actualul MMFPSPV) – D.A.C. și G.M. - 43G/1436/16 iulie 199 (**735/5 august 1997**) ca răspuns la solicitarea S.C. E. S.A.

„La scrisoarea dvs., prin care solicitați precizări privind încadrarea în grupa a II-a de muncă, vă comunicăm următoarele:

Potrivit prevederilor de la poz. 160 din anexa nr. 2 la Ordinul nr. 50/1990, completat cu avizele ulterioare, „personalul de la locurile de muncă sau activități cu condiții de muncă nocive, grele sau periculoase, cu temperaturi scăzute sau ridicate, în mediul cu pulberi diverse, umiditate, zgomot, trepidații, gaze toxice, radicații, vapori de lacuri sau vopsele, în întreprinderile din industria materialelor de construcții (hale sau poligoane de prefabricate din beton și beton celular autoclavizat, linii tehnologice de fabricare a ipsosului, gipsului, agrocălcării și dolomitei, produselor ceramice, materialelor de zidărie, datelor mozaicate, marmorulului ateliere de tâmplărie – modelărie – chituire, executarea de carcase și confecții metalice precum și activitatea manuală de încărcări – descărcări și manipularea materiilor prime, semifabricatelor, produselor finite și combustibililor)” se încadrează în grupa II de muncă pe perioada efectiv lucrată după 18.03.1969, dacă era în activitate 01.02.1990.

Ca urmare, prevederile de mai sus nu se pot aplica în societatea dvs. întrucât activitatea acesteia nu se înscrie în industria materialelor de construcții.

În ce privește mențiunea dvs. referitoare la sindicate, precizăm că, în conformitate cu pct. 6 din Ordinul nr. 50/1990, nominalizarea persoanelor ce se încadrează în grupele superioare de muncă se face de către conducerea unităților împreună cu sindicatele, numai pe baza respectării cu strictețe a reglementărilor legale în vigoare, fără a face asimilarea unor activități cu altele sau a extinde unele prevederi.

Răspunderea pentru încadrarea ilegală a unor categorii de salariați în grupa II-a de muncă revine, în exclusivitate, conducerii societății. „ (s.n.)

Totodată potrivit adresei 151154/19 februarie 2015 a C.N.P.P. – C.J.P. Bc.

„Arătăm că instituția noastră valorifică și la timpul prezent adevărurile eliberate de către S.C. W.M.W. S.A. Bc., societatea eliberând adevăruri cu încadrarea locurilor de muncă

în grupa I și II de muncă pentru foștii salariați, cu reținerea corectă a temeiului de drept evidențiat în raport cu locurile de muncă deținute de persoanele în cauză.

În consecință S.C. W.M.W. S.A. Bc., deține și alte înscrisuri decât Decizia 204/1999, înscrisuri prin care a relizat încadrarea locurilor de muncă în grupa I și II potrivit ORD 50/1990 începând cu anul 1991.

Altfel spus S.C. W.M.W. S.A. a încadrat încă din anul 1991 în grupa a II-a de muncă activități, locuri de muncă cu reținerea altor temeiuri (alte puncte din anexa 2 la Ord. 50/1990 (anexa nr. 13 la C.C.M. 1991 – filele 102 – 103 și 105 – 107 vol. II dosar apel). „

De remarcat însă că în anul 1999 S.C. W.M.W. S.A. solicită, prin adresa 9124/13 septembrie 1999 un punct de vedere cu privire la încadrarea în grupa a II-a conform punctului 160 pentru personalul muncitor din secțiile de prelucrări mecanice, montaje, tratamente termice, sablare, reparații întreținere utilaje, instalații de ridicat. Punctul de vedere care asigură aplicarea unitară a legislației muncii nu este solicitat însă M.M.P.S. așa cum au procedat S.C. MES S.A. Sv.

(fila 81 dosar apel – adresa 43C/463/11 martie 1998) și S.C. T.M.G. – adresa 43G/1973/6 iunie 1999 – filele 83 – 86 dosar apel vol. I) ci D.E.M.P.S. Bacău (fila 137 dosar apel) care răspunde prin **adresa 61420/16. 09. 1999:**

„Urmare adresei dvs. nr. 9124/13.09.1999, prin care solicitați încadrarea în grupa a II-a de muncă, a personalului muncitor din secțiile de prelucrări mecanice, montaje, tratamente termice, sablare, reparații întreținere utilaje, instalații de ridicat etc., vă comunicăm că, din cele prezentate buletinele de determinare a noxelor, încheiate de I.P.S. Bc. în anii 1990, 1994, 1996, 1998, adresa Inspectoratului pentru protecția muncii, precum și, prevederile Contractului Colectiv de muncă pe anul 1999, există cadrul legal de încadrare în grupa superioară de muncă a personalului cu activitate în noxe.

Față de cele de mai sus, se poate completa evidența personalului încadrat în grupă superioară de muncă, cu activitatea din secțiile de prelucrări metalice, montaje, reparații și întreținere utilaje, ca fiind încadrată în pct. 160, anexa 2 din Ordinul 50/1990 și pct. 3 din același ordin.

Potrivit pct. 6 din metodologia la Ordin 50/1990 „nominalizarea persoanelor care se încadrează în grupă superioară de muncă, se face de către conducerea unităților, împreună cu sindicatele, proporțional cu timpul efectiv lucrat în noxe” și cu respectarea prevederilor Legii 49/92, referitoare la plata CAS-ului, aferent grupei superioare de muncă, precum și la recalcularea acestuia de la 1.V.1992, pentru persoanele nominalizate, ca având activitate în mediu nociv, greu sau periculos”.

Curtea reține și adresa CNPP nr. B737IC/C86TM/I/749/82/DP/14 mai 2015 conform căreia:

„Precizările din adresa nr. 61420/16.09.1999 a fostei D.G.M.P.S. referitoare la asimilarea activităților desfășurate în secțiile de prelucrări metalice, montaje, reparații întreținere utilaje din cadrul SC E. M. W. S.A. Bc. ca fiind încadrate în grupa a II-a de muncă, conform poziției 160, Anexa 2 la Ordinul nr. 50/1990 completat cu avizele ulterioare, reprezintă doar un răspuns la adresa nr. 9124/13.09.1999 a S.C. W. M. W. S.A. Bc. care, în nici un caz, prin el însuși, nu putea să modifice Ordinul nr. 50/1990 și să acorde dreptul personalului din cadrul acestei unități de a beneficia de grupa a II-a de muncă. Încadrarea în grupe superioare de muncă nu poate fi recunoscută pentru orice activități/funcții, prin adăugare la cele expres prevăzute în anexele Ordinului MMOS nr. 50/1990, cu completările și modificările ulterioare.

Totodată, din adresa nr. 259/SSM/4808/18.05.2012, emisă de I.M. rezultă că, de la apariția reglementărilor privind încadrările în grupe superioare de muncă, D.A.C.G.M. din cadrul M.M.P.S. și ulterior, D.C.C.M. din cadrul I. M. nu au aprobat încadrarea în grupa a II-a de muncă a unor locuri de muncă din unități care nu aparțineau industriei materialelor

de construcții, prin asimilare cu poziția nr. 160 din anexa nr. 2 la Ordinul MMOS nr. 50/1990, completat cu modificările și avizele ulterioare.

Pe baza adresei **61420**, SC W.M.W. SA încheie un „adendum – anexă la C.C.M. 4194/23 septembrie 1993 cuprinzând persoanele încadrate în grupa a II-a de muncă conform poziției 160 anexa 2 și punctul 3 din Ord. 50/1990.

În perioada 1999 – 2011 -conform adresei S.C. W.N.W.S.A. 701/20 martie 2012 către C.N.P.P.- fila 49 dosar 430/110/2014) valorificând încadrarea în grupa a II-a de muncă conform poziției 160, anexa 2 și punctul 3 din Ord. 50/1990 au ieșit la pensie sute de salariați și foști salariați ai S.C. W.M.W. S.A. atât în județul Bc. cât și în multe alte județe din România.

În mod evident, față de toate răspunsurile de mai sus, C.A. Bc. opinează că textul respectiv –pct. 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990- are în vedere exclusiv activitățile/locurile de muncă din întreprinderile din industria materialelor de construcții. Astfel nu se poate „scoate din context” noțiunea de *condiții nocive, grele, periculoase* ci ea se raportează la o anumită componentă a industriei respectiv cea a materialelor de construcții. Dacă legiuitorul ar fi înțeles să aibă în vedere pentru încadrarea în grupă superioară doar *condițiile nocive, grele, periculoase*, fără legătură cu activitățile sau locurile de muncă, nu ar mai fi fost necesară inserarea a peste 170 de puncte în anexa II.

Totuși, în contextul prezentat mai sus există două categorii de persoane :

a) foști salariați ai S.C. W.M.W.S.A. căroră li s-a valorificat încadrarea în grupa a II-a de muncă potrivit pct. 160 din anexa 2 la Ord. 50/1990 în perioada 2000 – 2011 și căroră, nu li s-au revizuit din oficiu deciziile de pensionare;

b) foști salariați aflați în aceeași situație cu cei de la pct. a) dar căroră după anul 2012 (după cazul Asafte Neculai), nu li s-au mai valorificat adevărurile cuprinzând acest temei de drept.

Astfel, dată fiind și practica divergentă existentă la nivelul C.A. Bc. (a se vedea deciziile 49/26 martie 2014 și 132/18 iunie 2014) se impune sesizarea I.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri care să dezlege cele două probleme de drept.

Se vor anexa prezentei încheieri înscrisurile la care s-a făcut referire mai sus.

În temeiul art. 520 alin.2 din Legea 134/2010 republicată, se va dispune suspendarea judecării până la pronunțarea, în speță, de către Inalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D I S P U N E

În temeiul art. 519 și 520 alin.1 din Legea 134/2010 republicată, sesizează I.C.C. J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. Art. 20 alin.1 și 2 din Decretul 92/1976 raportat la art. 20 alin1, art. 22 alin.1, art. 158 alin.2 din Legea 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, și art. 18 lit.e din HG 118/2012, trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că interzice caselor teritoriale de pensii aflate în subordinea C.N.P.P. să nu valorifice la emiterea deciziilor de pensionare acele mențiuni din conținutul carnetului de muncă referitor la încadrarea personalului în fostele grupe I și/sau a II-a de muncă pe care le constată că nu au corespondent (acoperire) în normele legale în materie (Ordinul MPS 50/1990, Ordinul 125/1990, completate cu avizele ulterioare, HG 456/1990, Ordinul 969/1990, etc.) care reglementează încadrarea în fostele grupe de muncă I și a II a sau trebuie interpretat și/sau aplicat în sensul că dau posibilitatea acestora (caselor teritoriale de pensii) să nu valorifice astfel de mențiuni?

2. Art. 3 din Ordinul MMPS 50/1990, completat cu avizele ulterioare, raportat la pct.160 din anexa 2, din același act normativ, poate fi interpretat și/sau aplicat în sensul că

permite încadrarea în grupa a II a de muncă și a persoanelor care au lucrat în alt sector de activitate decât industria materialelor de construcții, respectiv în industria de mașini-unelte?

În temeiul art. 520 alin.2 din Legea 134/2010 republicată, suspendă judecata până la pronunțarea, în speță, de către Inalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 18 mai 2015.

PREȘEDINTE,
A.M.B.

JUDECĂTOR ,
D.O.P.N.

GREFIER,
T.C.

Red. înch. A.M.B.
Teh.ct/2 ex.
26.06.2015.